

நான் சொல்வதற்கு முன்பு உங்கள் அனைவரையும் கட்டைக்கொள்வது என்ன வன்றால், நான் சொல்வதை நம்பாதீர்கள்; அதன் படி நடக்க வேண்டுமென்று உடனே இறங்கிவிடாதீர்கள்; என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் சொல்லுவதைச் சிந்திக்க வேண்டும். சரியா, தப்பா என்று ஆராய வேண்டும். உங்களுக்கு எது சரி என்று பட்டதோ அதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் எந்தக் காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அதைச் செய்ய வேண்டும். நாங்கள் சொன்னோம். நான் சொன்னேன் என்பதற்காக ஒன்றையும், எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை ?

ஏன் என்பதை வலியுறுத்தி முதலில் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் பகுத்தறிவுப் பிரசாரம் செய்து மக்களையெல்லாம் பகுத்தறிவுடையவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறவர்கள். நாங்கள் சொல்லுவதைக் களேபங்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? நாங்கள் ஒன்றும் மட்டும் பிடிக்கப் பிரசாரங்கள் அல்ல; கடவுளையே பற்றியோ, மதத்தைப் பற்றியோ, சாஸ்திரம் சம்பிரதாயங்களைப் பற்றியோ, கடவுளுடைய பிள்ளை, அவதாரம், குமாரர், தந்தை என்று சொல்லுகிறவர்கள் சொல்லுவதைப் போல் நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லுவது இல்லை. நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

எங்கள் புத்திக்கு எட்டியதைச் சொல்லுகிறோம். எங்களையே போலவே உங்களுக்கும் புத்தி இருக்கிறது. உங்கள் புத்திக்கு அது படுகிறதா? சரி என்று தோன்றுகிறதா? என்று சிந்தியுங்கள். இந்த உணர்ச்சி வந்து இருந்தால் மக்களுக்கு வேறொன்றும் தேவையில்லை. உணர்ந்திருப்பார்கள்.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை !

இதே மாதிரி உணர்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்பட இடமில்லாமலும் ஏற்பட விடாமலும் நாங்கள் சொல்லுவதைக் களேபங்கள். எனக்குக் கடவுள் சொன்னார்; நான் கடவுள் அவதாரம்; நான் கடவுளாக இருக்க வேண்டும்” என்று இப்படி எல்லாம் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி அவர்கள் அவரவர்களின் கருத்தைப் பகுத்தறிவு தன் பயனால் உங்களுக்குச் சொந்தப் புத்தியைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விட்டது. இன்றைக்கல்ல நேற்றைக்கல்ல; 2000, 3000 வருஷங்களாக இப்படி, மனிதன் என்பவன் அருமையான அறிவைப் படைத்தவன்; அப்படிப்பட்டவன் இன்றைக்குத்தான் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்து என்று கட்டைக்கொள்ள வேண்டியவனாக ஆகி இருக்கிறான். பகுத்தறிவாளர் கழகம் இன்றைக்கு ஆரம்பமாகிறது. பகுத்தறிவாளர் கழகம் ஆரம்பமாகிறது என்று சொன்னால் மனிதர்களுடைய கழகம் இன்று ஆரம்பமாகிறது என்று அர்த்தம். மனிதர்கள் என்பவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி இன்றைக்குப் பச்சைப்படுகிறது.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை !

பகுத்தறிவு சிந்தனையே இல்லாதவர்களுக்கு மிருகம் என்றுதான் பெயர். ஏன்? அறிவிலே பகுத்தறிவு இல்லாத ஜீவன் மிருகம், பகுத்தறிவுடையவன் மனிதன். அறிவிலே பிரிவுபட்டிருக்கிறபடி ஓற்றிவு, ஈற்றிவு, மின்னறிவு, நாலறிவு, அயந்தறிவு, ஆற்றிவு என்பது பூலப்பிண்டுகளையெல்லாம் ஓற்றிவு என்று சொல்லலாம். அதற்கு ஒன்றும் தெரியாது. உண்ண வேண்டியது தான். பிச்சிப் பூழ்க்கள் அப்புறம் மின்னறிவு என்பார்கள். குணம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாறும். சிலதூக்கு நாலு அறிவு இருக்கும்.

சிலதருக்கு அஞ்சு அறிவு இருக்கும்.

ஆனால் சிந்தித்துச் செயல்படுவது என்பது ஆறாவது அறிவு. அது மனிதனுக்குத்தான் அதிசயமான காரியங்கள் செய்யக்கூடிய ஜீவனங்கள் உண்டு. நம்மால் செய்ய முடியாத காரியங்கள் எல்லாம் சில ஜீவனங்கள் செய்யும். ஒரு எறும்பை எடுத்துக் கொண்டால், நமக்குத் தெரியாத வாசனை அதற்குத் தெரியும். ஒரு கருவியை எடுத்துக் கொண்டால், நம்மால் பறக்க முடியாமல் இருக்கும் போது அது பறக்கும். ஒரு கருங்கை எடுத்துக் கொண்டால் நாம் தாவமுடியாத அளவுக்குத் தாவும். யானையை அடிக் கும் சிங்கம். இப்படி இந்த மாதிரி மனிதனுக்கு மறேபட்ட, மனிதனால் முடியாத சில விஷயங்கள் மற்ற அறிவுள்ளவகளுக்கு உண்டு. சிந்தித்து, வளர்ச்சிக்கற்ற வண்ணம் தன்னுடைய வாழ்வு நிறைவு பெறும் வண்ணம் பயன்படுத்துகிற அளவு மனிதனுக்குத்தான் உண்டு. வேறு யாருக்கும் இல்லை.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

அப்படிப்பட்ட மனிதன் மதியை இழந்துவிட்டான். அதைப் பயன்படுத்தாமல் போய்விட்டான். பல காலங்களில், அதனால் மனிதன் வளர்ச்சியடையவில்லை. ஆனால் மனிதன் நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் மான உணர்ச்சியைப் பற்றிக்கூட லட்சியம் பண்ண முடியவில்லை. சாதாரணமாக நாம் பகுத்தறிவுடையவர்கள். உலகத்தை எல்லாம் கூட தெரிந்திருக்கிறோம். பார்த்துக்கிறோம். செய்தி எல்லாம் வருகிறது. நாம் மாறவில்லை.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி?

நமக்குப் பெயர் சூத்திரன், நாம் என்றால் - சூத்திரன் என்றால் பார்ப்பானின் வளைபாட்டி மகன்; எப்படி என்றால், சூத்திரப்படி! யாரோ சொன்னாங்கன்னா என்றால், கடவுள் சொன்னார். இதனை எல்லாம் நம் புவதன் மூலம் மானம் ஈனம் எல்லாம் இழந்துவிட்டு நம் மூடையை வளர்ச்சியைப் பாழாக்கிவிட்டோம்; வயிற்றுப் பிழைப்பதைத் தான் பிரமாதமாக எண்ணி விட்டோம். அது மிருகங்களுக்குத் தான் உண்டு. நாம் அதைத் தான் பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம். இது வரகைக்கும் முன்னால் பசிய நண்பர் கூட சொன்னார்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

இந்த நாட்டில் எவனுமே பகுத்தறிவைப் பற்றிப் பசேவவே இல்லை. இன்றைய தினம் வரகைக்கும். யாராவது பசேனார் களென்றால் 3000, 2000 வருடங்களாகும் முன்னே அதுவும் அந்தக் காலத்துப் பகுத்தறிவாதான். அதுவும் இன்றைக்குச் சரியானபடி பின்பற்றுவது இல்லை. வேறு யாரும் இவகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் இல்லை. ஏன் அப்படி ஆகிவிட்டது என்றால் அவகைகள் பகுத்தறிவுக்கு விரோதமான கொள்கைகள், செயல்கள், கடவுள்! அவர் உண்டாக்கினார்; அவர் தான் சக்தி உடையவர்; அவர் இப்படிச் சொன்னார்; அப்படிப் பண்ணினார்! அவருடைய மகன் இப்படிச் சொன்னார்; அவருடைய தந்தை இப்படிச் சொன்னார்.

அவருடைய அவதாரம் அப்படிச் சொன்னது! இந்த மாதிரி புத்திகளைக் கொண்டு வந்து மக்களாகிடையே புகுத்தியதால் இவனுடைய அறிவுக்கு வேலையே இல்லாமல் போய்விட்டது. அவர்களே எல்லாம் சொல்லிவிட்டார். அந்தப் படியே நடந்தால் போதும்; அதனால் மனிதன் வளர்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. எப்படி வாய்ப்பில்லை என்று

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:30 -

கடேபீர்கள். பசுத் திவபை பயன்படுத்த முன் வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடையத் திறன்! மற்ற நாட்டார் இன்றைய தினம் ஆகாயத்தில் 2 லட்சத்து 30,000 மலை தாண்டி சந்திர மண்டலம் என்ற ஒரு உலகத்திலே உலாவிவிட்டு வருகிறார்கள். மணிக் கு 5000 மலை 6000 மலை பறக்கிறார்கள். இதில் எதைப் பண்ணான் நம்மவன்?

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை

நமக்கு நண்பர்கள், கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டியவர்கள், அறிவசைச் சொல்பவர்கள் என்று ஆயிரக்கணக்கான தலைவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரிஷிகள்; ஆயிரக்கணக்கான மூலலாக்கள்; ஆயிரக்கணக்கான பாதிர்கள்; ஆயிரக்கணக்கான பண்டார சன்னிதிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களதைத் தவிர மதங்கள் இருந்தும் நாம் அடையத் திறன் என்ன? ஒன்றும் முடியவில்லையே! காரணம் மனுஷன் தோன்றி எத்தனை வருஷங்கள் இருக்கும்! நம்மாலே கணக்கு எடுக்க முடியவில்லை. எவனோ ஆராய்ச்சிக்காரன் கணக்கெடுக்கிறான்; ஒருதன் லட்சம் வருஷங்கள் என்கிறான். ஒருதன் 18 லட்சம் வருஷங்கள் என்கிறான்.

அதற்கு முன்னே “உலகம் என்றைக்குத் தோன்றியதோ அன்றே மனிதன் தோன்றினான்” என்கிறான். கடவுள் உண்டாக் கினான் என்கிறான். அன்று முதல் இன்று வரகைக்கும் கண்ட பலன் என்ன? சாதாரணமாக ஒரு 100, 105 வருஷத்திலே உலகம் எவ்வளவு மாறியிருக்கிறது. நம் நாட்டிலேயே எவ்வளவு வளர்ச்சிக்கான சாதனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 100, 105 வருஷத்திலேயே இவ்வளவு வளர்ச்சியிருந்தால் மனுஷன் தோன்றிய லட்சக்கணக்கான வருஷத்திலே அல்லது 3000, 4000 வருஷத்திலே எவ்வளவு வளர்ந்திருக்க வேண்டும்? ஏன் வளரவில்லை? நம்ம நாட்டில் என்ன கடவுள் இல்லலை? பல்லாயிரக்கணக்கான கடவுள்கள் இருக்கின்றன. மகான்கள் இல்லையா?

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை!

ஏராளமான மகான்கள், நின்சைச் சவனெல்லாம் சாமியார்; நின்சைச் சவன் எல்லாம் மகாத்மா; நின்சைச் சவனெல்லாம் அந்த பக்தன்; இந்தப் பக்தன். இத்தனை பேர் இருந்தும் ஒரு சாதனை கட்ட நம்மால் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியவில்லையே! அவதாரங்களும், அதிசயங்களும் நாம் இன்றைக்கு அனுபவிக்கின்ற அதிசயமான பொருளெல்லாம் மற்றவன் செய்து நாம் அனுபவிக்கிறோம். உங்க கடவுள் மகனும் பொற்றான்; கடவுள் தந்தை பொற்றான்; கடவுள் அவதாரங்கள் ஒரு வண்டி பொற்றார்கள்; தினமும் மாட்டு ரிஷிகளென்றும், முனிவர்கள் என்றும் நின்சைச் சாபம் கொடுக்கிறவனும் நின்சைச் சாமலையைத் தக்கி மலம்மேல் போடறவனும், எவ்வளவு அற்புதமான மனிதர்களெல்லாம் தோன்றினார்கள்! அப்பொழுதும் ஒரு அற்புதம் கட்டினனும் நடக்கவில்லையே.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் அட்டை!

நெருப்புக் குச்சிக் கட்ட வள்ளைக்காரன் வாரதிருந்தால் நமக்கு வந்திருக்குமா? இருட்டில் தான் உட்கார்ந்திருப்போம். சிக்கிமுக்கிக் கல்லில் தானே நம்ம வாழ்வு இருக்கும். பிடியில் எருமையில் ஏறி சவாரி செய்து வந்தவனுக்கு ஆகாசக் கப்பல் வந்தாச்சு. இதெல்லாம் எப்படி வந்தது? தொழுவா வுமா? ஜபம் பண்ணினா வுமா? இல்லலை. யாகம் பண்ணினா வுமா? இல்லலை, கடவுளே என்று சொன்னா வுமா? ஆகவே

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:30 -

மனிதன் மனிதனாக இருந்து அதனாலே அடைய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து, கொள்ள முடியாமல், கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், வதேம், தர்மம், பெரிய வர்கள், மகான்கள், இந்த மாதிரியான முட்டாள்தனமான பச்சைகளுக்கெல்லாம் நாம் காது கொடுத்து இன்றைய தினம் நாம் மிருகமாக இருக்கிறோம் எப்படி என்று கேட்பீங்கள்!

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

எனக்கு முன்னால் பச்சைய தோழர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள் - “நமக்கு எங்கே அய்யா அறிவு இருக்கிறது?” எதை எடுத்துதாலும் சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம், முன்னோர்கள் சொன்னது, வதேத்தில் சொன்னது என்று அது எவன் சொன்னானோ எனப் பதைப்பற்றியெல்லாம் கவலையே இல்லை! நண்பர்கள் சொன்னார்கள், பணை குறுக்கே போனால் உட்கார்ந்துக்குவான், அப்புறம் போகலாமென்று ஏன்டான்னா, சகுனம் சரியா இல்லை என்பான். காக் கா கத்துதுன்னா வளியே போகக்கூடாதுன்னு உட்கார்ந்துக்குவான். குளிச்சிப் போட்டு வளியே போகலாம் என்பான். முன்னசெச்சரிக் கையாக ஒருத்தனையும் தொடமாட்டான். கட்பின வேட்டியோட குளிப்பான்.

மனுஷன்தான், மாடல்ல இதெல்லாம் செய்கிறவன்? என்ன இருக்கிறது! மற்றும் இந்தக் கிழமையாகாது. அந்தக் கிழமையாகாது; இந்த நேரம் தப்பு; இது நல்ல நேரம் எனப் பதெல்லாம் எதுல சரேந்தது? அறிவதைப் பற்றிப் பச்சைகளுக்கே ஆள் இல்லை. அறிவின் பயனை, அதன் பலனைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல துணிவு எவனுக்கும் வரவில்லை. இது பெரிய காட்டுமிராண்டி நாடு, நாம் அப்படியே இருக்கிறோம். இதுதான் சொல்ல முடியும்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

இப்பத்தான் நல்ல வாய்ப்பா நம்ம நாட்டுக்கு அன்னியன் வந்தான். சில மாறுதலைப் பண்ணினான். அவனை நம்ம மதத்துக்கு விரோதி என்று விரட்டி அபிச்சிட்டாங்க. அப்புறம் வள்ளைக்காரன் வந்தான்; அவன் பல மாறுதல்களை உண்டு பண்ணினான். அவனையும், மதத்திலே பிரவசித்தான். சாத் திரத்திலே பிரவசித்தான். அதுலே அப்படி இப்படினு அவனை ரகளை பண்ணினாங்க; அதோட நின்னு போச்சே தவிர அதுக்கு மலே ஏறலே; நம்ம நாட்டில் இதுவரகைக்கும் அவன் இல்லாதிருந்தால் ரொம்பப் பின்னறே இருப்போம்.

அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. அவனாலே அமைப்பு கெட்டுப் போகுதுன்னு மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கிற அயோக்கியர்கள். அவன் இருந்தால் நாம், வாழ முடியாதென்று அவனுக்கு மோசமெல்லாம் பண்ணினாங்க. அப்புறம் எவனுமே தோணல்ல! துணிஞ்சு நாங்க்தான் தோன்றினோம். துணிஞ்சு தோன்றினோம். இருக்கிற கொடும்பையைப் பார்த்து அரசியலின் பெயராலே மதத்தின் பெயராலே மக்களுக்குச் செய்யும் கொடும்பையைப் பார்த்து நம்ம மக்களுக்குப் புத்தி இல்லாமல் அவர்கள் மடையர்களாக இருக்கிறதைப் பார்த்து, இதற்கு ஒரு பரிகாரம் பண்ண வேண்டும். இந்த முயற்சியைப் பண்பு வந்தான் மனுஷன். மத்த முயற்சி பண்பு வந்தெல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காரன் அப்படி என்னு முடிவு பண்ணி நாங்கள் தான் ஆரம்பிச்சோம்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

என்ன ஆரம்பிச்சோம்? சூயமரியாதை இயக்கம் என்றுதான். மனுஷனுக்கு மானம் என்கிற உணர்ச்சி ஊட்ட வேண்டுமென்று! எத்தனையோ பேர் எல்லாம் எங்களோட சண்டை போட்டாங்க; சூயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பித்தபோது ஒரு பெரிய மந்திரியே என்னிடம் வந்து, “என்னையா சூயமரியாதைன்னா நமக்கெல்லாம் மானமில்லை, மரியாதை இல்லலை என்றா அந்தம்? இந்தப் பேரே வெக்கக்கடோ இருக்குது! எவனாவது கட்டை கலே சய்யமாட்டானா?” அப்படி என்று என்னவை வந்து கட்டை. அப்புறம் திருப்பிச் சொன்னேன்; “வருத்தமாக இருக்குது எங்களுக்கு, தயவு செய்து சொல்லுங்க. நீங்க யாரு? எனக்குத் தெரியணும்” “என்னத்துக்காகக் கேட்கிறீர்” என்றார். கேட்கிறேன்,

சமுதாயத்தில் நீங்க யாரு? எத்தனாவது? உங்க அந்தஸ்து என்ன? உங்க தொழில் என்ன? ‘ரெட்டியாரு’னாரு, “மந்திரியா இருந்தா என்ன? நீங்க யாரு? ரெட்டியாருங்கறது. சும்மா நாம் வச்ச பரோ. நாம் ஏற்படுத்திக்கிட்ட பரோ. சும்மா கவுண்டன், செட்டியார் இந்த மாதிரியெல்லாம். பொதுவாக சாஸ்திரப்படி, சம்பிரதாயப்படி, மதப்படி, சமயத்துப்படி, நீங்க யாரு? எத்தனையாவது ஜாதி?”

அவர் ஒன்றும் பசே முடியவில்லை. சிரிச்சிட்டாரு. “சிரிக்காதீங்க! நீங்க எத்தனாவது ஜாதி?” 4-ஆவது ஜாதிதான்; அது சாத்திரப்படி நீண்ட நாளாக இருக்குது.” நாமெல்லாம் அந்த நீண்ட நாளாக இருக்கறதைதான் ஒழிக்கணும்னுதான், உங்களுக்கு மானம் வரவேண்டுமென்றுதான் இதனை நாங்க ஆரம்பித்தோம்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி!

“அப்படி என்னா உங்க ஜாதி என்ன?” “சத்திரன்”, சத்திரன் என்ன? “பாரப்பானுக்கு வபைப்பாட்டி மகன்.” எத்தனாவது ஜாதி, 4-ஆவது ஜாதி உங்களுடையது! நீங்க பி.ஏ., பி.எல்., படிச்சீங்க. நீங்க மென்று வருஷம் மந்திரியாப் பார்த்துட்டீங்க! இப்ப மறுபடியும் மந்திரியா இருக்கீங்க! நீங்க மந்திரிப் பதவியில் இருந்தும் இப்ப சத்திரன், தவேடியா மகன்! ஆனா, உங்ககிட்டே பிச்சை எடுக்கிறவன், உங்களுக்கு வேணும்னாலும் கட்டிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறவன், அவன் தன்னையே மலே ஜாதிங்கறான். நீங்களும் அவனையே மலே ஜாதின்னு ஒத்துக்கறீங்க! நீங்க அவன் காலில் விழுகறீங்க! அவன் காலகைக் கழுவித் தண்ணீரகைக் குடிக்கிறீங்க?” இதற்குப் பதில் இதனைத் தான் சொன்னார்.

அதனால்தான் இவ்வளவு கடுமையான முயற்சி நாம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. இன்று ஏற்பட்ட புண்ணா இருந்தா ஒரு கட்டுப்பாட்டால் போதும், வகை நாளா ஏற்பட்ட புண்ணு! நாததும் எடுத்து புழுத்தும் போயிருக்கிறது! அந்தப் புண்ணை அறுத்துத் தானே ஆகணும். அதனால்தான் ரொம்ப நாளாச் சூங்கறதுனால இப்ப அறுக்க ஆரம்பிச்சிருக்கோம்”, அப்பின்னு சொல்லி அந்த மாநாட்டை நடத்தினோம்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

அப்ப அதுக்கு என்ன கொள்கை? சூயமரியாதை இயக்கம் - அது என்ன? மனிதனுடைய வாழ்வு இழிவாப் போனது எந்தக் காரணத்தினால், கடவுளால் ஏற்பட்டது. எந்தக் கடவுளால்? அந்தக் கடவுளை ஒழிக்கணும். மதத்தினால் ஏற்பட்டது; அதனால் மதத்தை ஒழி! காங்கிரசினால் ஏற்பட்டது; அதனால் காங்கிரசை ஒழி! காந்தியினாலே; காந்தியை ஒழி! பாரப்பானாலே பாரப்பானை ஒழி!

இந்த அயந்தையும் ஒழிக்கிறதுதான் சுயமரியாதைச் இயக்கத்தின் கொள்கை. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கை - கடவுள், மதம், காங்கிரஸ், காந்தி, பாரப்பான் இவங்களையெல்லாம் ஒழிக்கிறது. இவங்களையும் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்குக் கட்டுமான கொள்கைப் பிரச்சாரம் பண்ணி மக்களுக்குள்ளே புகுத்தி, மக்களுடைய ரத்தத்திலே புகுத்தி வச்சுட்டாங்க! ரத்தத்தோட கலக்கி வச்சுட்டாங்க!

அதை ஒழிக்கணும்னா இந்த அயந்தையும் ஒழிச்சாலொழிய முடியாது. இதிலொன்றும் அரசியலைப் பத்தி பச்சேணும்னு அல்ல. அரசியலே இங்கே வரக் கூடாதுதான். ஆனால், அது இந்தக் காரியத்திற்குத் தேவையாகிறதுனாலே அதைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். காங்கிரஸினுடைய கொள்கை காந்தியைக் காப்பாத்தணும், மதத்தைக் காப்பாத்தணும், ஜாதியைக் காப்பாத்தணும், அந்தஸ்தைக் காப்பாத்தணும், இன்றைக்கு அதனுடைய கொள்கை அதுதான். அதுக்கு முந்திப் பிடிச்சுவச்சாங்க காந்தியை!

அந்த ஆளு ஒரு களிமண் மடிகைக் காரன்! அவன் என்னமோ சாமி, படிதம், பக்தி, அது, இது என்று பச்சேனதுனாலே பிடிச்சுவச்சுட்டாங்க. அவனை மகாத்மான்னு! அவனும் பயித்தியக் காரனுக்குக்கள் ஊத்துனாப்போல என்னரேம் பார்த்தாலும் கடவுள், கடவுள்” என்று, “இராமன், சாத்திரம், வர்ணாசிரமம், இந்த மதம்” அப்பின்னு பிரச்சாரம் பண்ண ஆரம்பிச்சான்.

அவன் பிரச்சாரத்துக்கு நல்ல பலம் இருந்தது. பாரப்பான் கிட்டதான் எல்லாப் பத்திரிகையும் நம்மாள்கிட்டே ஒன்றும் இல்லை. அவங்க பரேசைச் சொன்னாலே ஜனங்களெல்லாம் கும்பிடற அளவுக்குப் பிரச்சாரமாயிருக்கு! அதனாலே அவனை ஒழிக்கணும்னு ஆரம்பிச்சோம். கடவுள், மதம் ஒழிக்கணும், வர்ணாசிரமத்தைப் பிரச்சாரம் பண்ணின காந்தியை ஒழிக்கணும். இதையெல்லாம் காப்பாத்தறதுக்காக அடிப் படையைச் சட்டம் வச்சுக்கிட்டிருக்கிற ஆட்சியெய்கிற அரசாங்கத்தை ஒழிக்கணும்; இதுக்கெல்லாம் கர்த்தாவாக இருக்கிற பாரப்பானை ஒழிக்கணும், அதன் படிதான் நடந்து வருகின்றது.

நாளுக்கு நாள். காரணம், அதையே எடுத்துக்காட்டுறேன். நான் சொல்றேன் களேன்னு அல்ல! அந்தப் புத்தகத்திலே இருக்கு. இந்த வத்தேத்திலே இருக்கு. அந்த சாஸ்திரத்திலே இருக்குன்னு அல்ல, எனக்குத் தோணுது என அறிவாக்குத் தோணுது. அது மாதிரி உன் அறிவாக்குத் தோன்றினா ஒத்துக்க; இல்லாட்டி வணேட்டாம். நான் ஒண்ணும் உங்களையெல்லாம் கட்டாயப்படுத்துவதாக நின்கைக் கவணேட்டாம்! உங்களை ஏய்க்கறதாக நின்கைக் கவணேட்டாம்! உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்! உங்களுக்கு இவ்வளவு சக்தியுண்டா! உங்களால் இந்தக் காரியம் செய்ய முடியுமா! இந்தப் பாவி கடவுள், மதம், சாத்திரங்களாலோ, மற்ற உபதேசம் செய்யறதாலோ பாரப்பான்களினாலோ நம்ம சக்தி இந்த மாதிரி அடிமையாச்சு!

இததைதான் சொல்றோம். மாத் தியாகணும் என்று; மாறாது இருக்கிற ஆளாக உலகத்திலே நாம் தான்! மற்றவன் எல்லாம் மாறிவிட்டான். நாம் தான் இன்னும் மாறவில்லை.

ஐந்தெழுத்துப் பதனாக்கல்

நம்ம நாட்டுக்கு இப்ப வணேட்டியிருக்குத் தீ விரமான கொள்கைகள்! புகுத்திவிடுவதைப் பற்றிய கொள்கைகள்! அந்தக் கொள்கைகளைப் பிரச்சாரப்படுத்த

முயற்சி பண்ணோம். ஆகவதோன் பகுத்தறிவாக் கழகம் வகைக்கிறோம். இது இதுக்கு விரோதமோ, அதுக்கு விரோதமோ அப்படியாகுமோ, இப்படியாகுமோ? என்று யாராவது சொல்லக் கூடும்! எதுக்கு விரோதமாக இருந்தாலும் நியாயத்துக்கு விரோதமல்ல!

நாம் பகுத்தறிவாக் கழகம் என்று ஏன் சொல்கிறோம்! உன் அறிவகைக் கொண்டு சிந்தனை பண்ணிப்பாரு! அதுதான் பொருத்தம் என்று சொல்கிறோம்! மிருகத்தோடும் சேர்ந்த மத்த பசங்க என்ன பண்ணுறாங்க? வர்ணாசிரம தர்ம சபனைனு வகைக்கிறாங்க! சாதியகை காப்பாத்தற சபையென்றும் வகைக்கிறாங்க! சனாதன தர்மசபையென்கிறான். சாதியகை காப்பாத்த வணேடும். முன்னோர்கள் சொன்னதகை காப்பாத்த வணே மனென்கிறான்.

கடவுள் கதை என்கிறானே! ராமன் இப்பிப்பிப் பண்ணினான்; கிருஷ்ணன் இப்பிப்பிப் பண்ணினான் என்று இதயெல்லாம் சொல்ல அவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது! எதபைப் பார்த்துச் சொல்றனோ ஆதாரத்தபைப் பார்த்துச் சொல்றனோ. உன் புத்தி என்னடான்னா? புத்தியை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது; மதம், கடவுள், சாஸ்திரம் முன்னோர்கள், பெரியோர்கள், மதத்தலைவர்கள் இவர்கள் சொன்ன காரியத்துக்குப் புத்தியை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது - புத்தினா அவர்களுக்கு விரோதம்; மதத்துக்கு விரோதம் என மனம் புண்ணாகுது என்பானாக.

இவனும் இவன் மதமும் இவன் மதத்தலைவனோ, வலங்காயமோ மனம் புண்ணாகுமோ? நாசமாகப் போகட்டும்! என்கதி என்னாகிறது? நான் எத்தனை நாளகைக்குச் சித்திரனாக இருக்கிறது? நான் எத்தனை நாளகைக்கு அறிவகை இழந்து, கண்டவன் சொன்னதகைக் கேட்டுவிட்டுத் தலை வணங்கி, கும்பிட்டுக்கிட்டு இருக்கிறது? மத்தவன் ஆகாயத்தில் பறக்கிறான்; நாம் இங்கே பார்ப்பான் காலகைக் கழுவித் தண்ணியகைக் குடிக் கணுமா? அதனாலே உன் புண்ணில் புழுக்கட்டும், எங்கதி எனக்கல்ல; என்னை விடவா உன் மனசு பெரிசு? என் மானத்தவிடவா உன் மனசு பெரிசு? ஆனதனாலே நம்ம கடமையை நாம் செய்யவணும். ஆபத்து வரும்; பயப்படாதீங்க. வந்தா என்ன?

நாளகைக்குச் சாகிறவன் இன்றகைக் கேசாகிறான். கஷ்டம் வரும். இந்த மாதிரி தான் இந்த நாட்டிலேயே மாறுதலே ஏற்படாமல் இருக்கும் படியாகச் செய்துக்குக் காரணம் எல்லாம் பலாத் காரம்; பசிச் சவன் எல்லாம் அயோக்கியப் பயலாக இருந்தது; காலிப் பசங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மத்ததகைக் காப்பாத்தணும்னு பலாத் காரம் பண்ணியது தான் காரணம். இல்லாட்டி, இதெல்லாம் மாறி இருக்குமோ! ஏதாவது ஒண்ணு சொன்னால் கிருத்துவன் வந்தாறான் சண்டகைக்கு. ஏன் என் மத்தததைத் தாக்கு கிறேன்னு? நாசமா போனனு விட்டுட்டா? இன்னொன்று சொன்னா முஸ்லிம் வந்துடாறான் சண்டகைக்கு; ஏன் எங்க மத்தததை இந்த மாதிரி சொல்றேன்னு. இரண்டு பரோம் தலையெஞ்சு, நாசமாகுன்னு விட்டுவிட்டு நம் மத்தததைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பிச்சா பார்ப்பான் மட்டும் ரகளை பண்ண மாட்டான்.

அவனோட வபைப்பாட்டி மகன்னு நினைச்சுக்கிட்டு, சாம்பலை அபிச்சிக்கிட்டு நாமம் போட்டுக்கிட்டு “சிவசிவ ராமா ராமா” னுட்டு உளறுகிறானே. அந்தப் பயல்தான் நம்ம கிட்டே சண்டகைக்கு வருவான். இப்பக்கூட கேசைப் புத்தி ஒண்ணும் சொல்லலே நடப்புப் புத்தி சொல்றனோ. சலேத்திலே இராமனைச் சரூப்பாலே அபிச்சுட்டனோ பார்ப்பான் எவனும் பிராது போடல்ல. நம்மவன்தான் பிராது போட்டிருக்கிறான். “அவன் இராமனைச் சரூப்பாலே அபிச்சான்! அந்த மாதிரி பண்ணுனா என் மனசு

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:30 -

புண்ணாகுது!” அப்படிப் போட்டு இருக்கிறான்.

இப்ப சம்மன் வந்திருக்கிறது. பபேப்ரிலே பார்த்திருக்கலாம். பிலெமா அறுத்தாதானே அது அறும்; அது சொத்தை வச்சிட்டுதே, புழுத்துக்கிட்டே போகுதே; அதனால்தான் அடியில் இருந்து ஆரம்பிக்கிறான். அந்த மாதிரி சொன்னால் ஒழிய மாறாது! ஆகவதோன் இந்த இயக்கம் ஆரம்பித்ததற்குக் காரணமும் இன்னும் சில தன்மைகளும், கொள்கைகளும் இதுதான். மத்ததை ஒத்துக்கிட்டா நான் மலே சாதி, கீழ்ச் சாதின்னு ஏத்துக்கத்தானே வணும்!

நான் ஒரு இந்துன்னு ஒத்துக்கிட்டனேனா நான் சத்திரன்னு ஒத்துக்கத் தானே வணும்! அது மாதிரிமல்ல, மற்ற சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை ஒத்துக்கிட்டா, கடவுளை ஒத்துக்கிட்டா கடவுள் சொன்னார் என்பதற்கெல்லாம் நாம் கட்டுப்பட்டுத்தானே ஆகணும்! சாஸ்திரம் என்ன சொல்கிறது என்பதற்கு நாம் கட்டுப்பட்டுத்தானே ஆகணும்! யாரடா சொன்னா, உன்னதைத் தேவடியா மகன்னு, சத்திரன்னு சொன்னா? கிருஷ்ணன் சொன்னான்! எங்கடா சொன்னான்? கீதையிலே சொன்னான்! கிருஷ்ணனையும் கீதையையும் சரூப்பால் அடிக்கத்துணியாமல் போனால் நீ சத்திரன் தானே! பயந்தீன்னா நீ சத்திரனாக இருந்துக்கோ!

<http://www.keetru.com/anaruna/nov07/periyaar.php>